

SOCIETAT

Mig segle d'Agrònoms

L'Escola d'Enginyeria Agrària de la UdL ha passat de deu alumnes el 1972 a més d'un miler actualment

ALBERT GONZÁLEZ FARRAN
LLEIDA

El curs d'enginyeria tècnica agrícola es va estrenar a Catalunya el 20 de novembre de 1972 en un edifici cedit per la Diputació, als afores de Lleida. S'hi van matricular una desena d'estudiants que rebien classes en aules d'un antic internat on encara quedaven matalassos amuntegats a les parets. Els professors, mitja dotzena, no van arribar a cobrar el sou fins a acabar el curs.

L'Escola Tècnica Superior d'Enginyeria Agrària (ETSEA) es va estrenar amb precarietat, però va sobreviure. Va néixer fruit del boom a l'Espanya dels anys seixanta, que es desviava pel món agrari. Ja hi havia escoles d'agrònoms a Madrid, Còrdova i València. Un tal José Vaquero de la Cruz, enginyer i delegat a Lleida de l'Instituto Nacional de Reforma y Desarrollo Agrario (IRYDA), va impulsar la idea de crear l'escola a la ciutat. Una edició del BOE de 1968 va publicar la seva aprovació, però no es va fer efectiva fins quatre anys més tard. Segons testimonis de l'època, era difícil trobar professors que hi volguessin participar. Molts van acabar sent mestres de batxillerat que s'avenien a fer-ho els caps de setmana.

"Va ser tota una heroïcitat", explica Immaculada Recasens, professora de biologia d'aquella primera promoció. Ella i el seu marit, Javier Barragán, també docent, vivien i treballaven a Barcelona. Divendres al matí agafaven l'autobús i es passaven cinc hores a la carretera per arribar a Lleida a l'hora de dinar i impartir classes als futurs enginyers agrícoles lleidatans. I així fins dimarts al matí, quan tornaven a la Ciutat Comtal. La Immaculada s'ha passat tota la vida ensenyant a Lleida i es va jubilar l'estiu passat amb 75 anys. "El secret d'haver durat tant és que m'agrada molt el que faig", explica la professora.

Andreu Taberner, també jubilat, va ser un d'aquells alumnes de la primera promoció. Fill de Lleida i de pares vinculats a l'agricultura, va assabentar-se dels estudis d'agrònoms quan encara estudiava al Col·legi Episcopal. Just després de matricular-s'hi, es va interessar per la sanitat vegetal, cosa que el va convertir anys més tard en funcionari de la Generalitat, responsable del control de les males herbes al Servei de Sanitat Vegetal. Va mantenir sempre la vinculació amb l'escola com a professor associat i durant dècades va viure l'evolució no tan sols del centre, sinó també del món agrari. "Vam néixer en una etapa eminentment productivista -afirma Taberner-, però amb el pas del temps, tot i la necessitat de continuar produint, s'han afegit exigències vinculades amb el medi ambient per

01. Instal·lacions actuals de l'Escola Tècnica Superior d'Enginyeria Agrària a la Universitat de Lleida. SANTIIGLESÍAS 02. Primera promoció de l'ETSEA, de l'any 1975. ETSEA

fer una producció sostenible". Taberner indica que els aspectes bàsics i teòrics dels estudis agrònoms sempre han estat els mateixos. El que ha canviat és la tecnologia. "A la nostra època estudiàvem sense ordinadors", recorda.

Els primers enginyers agrònoms

Aquella heroïcitat dels primers mestres i alumnes va fer que allò no decaigués. No se sap com, van continuar trobant professors motivats i alumnes interessats, fins que el 1976 el ministeri d'Educació va autoritzar la implantació d'una Esco-

ETSEA
D'estudis precaris a convertir la UdL en una universitat de referència

la Tècnica Superior d'Enginyers Agrònoms (ETSIA), on els titulats recents en enginyeria tècnica agrícola podien enllaçar tres cursos més i assolir el títol d'enginyer agrònom (cas únic a Catalunya de fer dues carreres en pla cíclic). Eren temps, després de la mort de Franco, en què l'escola s'estava democratitzant, en part gràcies a la pressió dels mateixos estudiants.

I l'evolució del centre va anar creixent fins ara, que té una dotzena d'edificis, 1.300 estudiants, 169 professors permanents, cent més a temps parcial i més de mitja dotze-

na de titulacions (biotecnologia, enginyeries agrària, alimentària i forestal, veterinària i producció animal, tecnologia d'aliments...). Segons el prestigiós rànquing de Xangai, la Universitat de Lleida, gràcies als estudis d'agrònoms, està entre les cent millors universitats del món en matèria agrònoma. "El punt d'inflexió d'aquesta evolució va ser als anys vuitanta i noranta -diu l'actual director de l'escola, Jordi Graell-, quan va arribar nou professorat interessat en la recerca". El centre té disset grups d'investigació consolidats que treballen tota la cadena agroalimentària i amb un institut CERCA (centre de recerca reconegut per la Generalitat). "Hem passat de ser una escola incipient a un autèntic campus universitari", conclou Graell.

El futur d'Agrònoms sembla assegurat. Andreu Taberner aconsella als estudiants que no s'oblidin dels fonaments teòrics d'aquesta carrera. Estadística, informació geogràfica, biologia, genètica, química, matemàtiques, fisiologia... "Als joves els podria semblar que algunes assignatures no són rellevants, però és important que hi tinguin interès -recomana Taberner-, perquè la pràctica ja arribarà".

La commemoració dels 50 anys s'allargarà fins al novembre del 2023. Inclou propostes tan variades com un concurs de fotografia, la plantació d'un arbre, trobades d'exalumnes, una cervesa commemorativa i una edició especial de l'Agrònom de Ferro.

